

Утро.

Утихна брань; блещавъ небеса;
 Далече едва чутъ стиний гръмъ замръ;
 Тъмнитъ се разпръсканъ; зората
 Ва Цейока съяна, отвъдъ едина изгръ.

Денятъ съвсѣ нова прѣсѣтъ се пробуди —
 И стѣхна подновенъ е чуждъ миръ.
 Рибарски лодки — легки пѣтеруди —
 Тѣхъ блещавъ се по лазурный ширъ.

Свѣтъ лѣтъ чуждо морскиятъ простори,
 Волната тихичко съ брѣговъ говори
 И му разказва коуцния си пѣтъ;

Морякътъ оуъ веселъ се прибѣра
 И въ сонъ дълбокъ спокойствие намира
 На кораба, що дреме край брѣговъ.

